

સોધાર્થિના મત્પદ્ધત્ જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

ચૈત્ર

સ્વ

પુ. ૧૧૬૮૬ મુ

અંક ૬

૭મી મે

૧૯૭૭

✽

મનુષ્ય જન્મરૂપ વૃક્ષતા ફલો (ઉપજાતિ વૃક્ષમ્)
જિનેન્દ્ર પૂજ્ય ગુરુ પર્યુપાસિતઃ
સાવાનુ કમ્પા શુભપાત્રદાનમ્
ગુણાનુરાગઃ શ્રુતિરાગ મસ્ય,
દૃશ્યમ વાસ્ય ફલોન્યશ્ચુતિ ॥
(ગુજરાતી)

પૂજા તીર્થકરની કરવી સેવા ગુરુની આચરવી
સર્વ જીવો પર દયા કરીને લક્ષ્મી પાત્રે વાપરવી
અવજ્ઞ સાચવતું નિત્ય કરીને ગુણીજનો પર રાગ ધરે
નરભયરૂપી કલ્પતરૂતા આવા કલ્પના સ્વાઃ કરે

ચૈત્ર

સ્વ

વીર

૨૫૦૩

વિક્રમ સંવત

૨૦૩૩

✽

— : પ્રગટ : —

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા : ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ :: વર્ષ ૯૫ મું :: વાર્ષિક લગ્નમંડપ સંસ્કાર સહિત ૬-૫૦

: અનુક્રમણિકા :

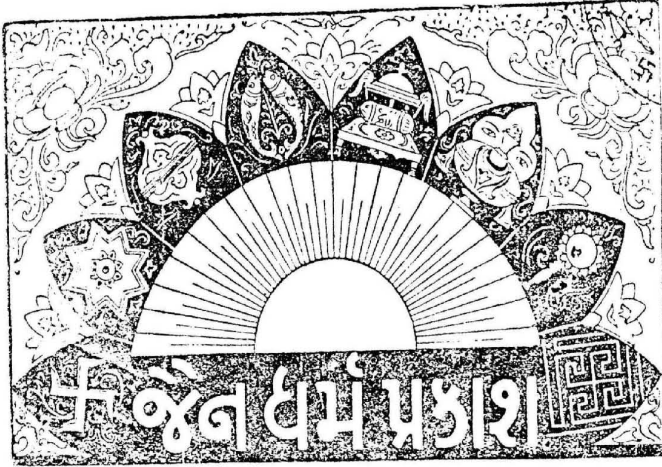
ક્રમ	લેખ	લેખક	પાના નં.
૧.	સામાન્ય જિનસ્તવનો	સ્વ. મારતર શામળ હેમચંદ દેસાઈ	૩
૨.	શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ	શરણાર્થી	૪
૩.	શ્રી જૈન રામાયણ	શ્રી ત્રિપઠિશક્તા પુરૂષ ચરિત્રગાંધી	૫
૪.	રાજ પ્રસાદી	અમર	૭
૫.	મોહ મારે છે	રતિલાલ માહેકલાલ શાહ	૮
૬.	કર્મના કળ	આ. અશોકચંદ્ર સૂ મ (ડહેલાવાળા)	૧૦
૭.	શ્રમણ ભગવાન મહાવીર	શ્રીમદ્ વિજયધર્મસૂરિશ્વરજી મ.	૧૧
૮.	મનને હીનકક્ષાનો આનંદ ગમે છે	શાહ હીપચંદ છવણગાર	૧૩
૯.	મંગલસૂત્ર નમસ્કાર	મુની ચરણ વિજયજી	૧૪
૧૦.	શ્રી ગિરનાર ગિરિધર કલ્પતું ભાષાંતર	સંગ્રાહક: સ્વરૂપચંદ હીરાચંદ શાહ	૧૫

અમારે ત્યાં નાથેના પુસ્તકો હાજર સ્ટોકમાં મળશે.

કિંમત

પુસ્તકના નામ	રૂ. પૈસા
૧. શ્રી લલીત વીસ્તરા	૨૨-૦૦
૨. ઉપમિતિ ભવ પ્ર. કથા ભા-૧	૧૦-૦૦
૩. ઉપમિતિ ભવ પ્ર. કથા ભા-૩	૧૦-૦૦
૪ ત્રીપઠી શલાક પૂ. ચરીત્ર પર્વ ૧-૨	૭-૦૦
૫ ત્રીપઠી શલાક પૂ. ચરીત્ર પર્વ ૩મું જૈન રામાયણ	૭-૦૦
૬. સીદ્ધર્થી	૧૦-૦૦
૭. હીત શિક્ષા રાસતું રહસ્ય	૩-૦૦
૮ પાર્શ્વનાથ ચરીત્ર પ્રત આકારે શુજરાતી	૬-૦૦
૯. ઘરની લક્ષ્મી	૨-૦૦
૧૦. શ્રી ઉપદેશ પ્રસાદ ભાષાંતર ભા-૨ શુજરાતી	૮-૦૦
૧૧. શારદા પૂજનની વિધી	૦-૪૦
૧૨. વર્ધમાન દેશના	૫-૦૦
૧૩. અક્ષય નીધી તપની વિધી	૦-૬૦
૧૪. ૧૦૦૮ તીર્થંકરોની નામાવલી	૧-૦૦

મળવાતું કેકાણું :- શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા, ઉડીવળાર-ભાવનગર.

પુસ્તક ક્ર. મુ.
અ ક ૬ કી

ચૈત્ર

વીર સં. ૨૫૦૩
વિક્રમ સં. ૨૦૩૩

સામાન્ય જિન સ્તવનો

અહો જિનરાજ શુ' કીધું? એકીલા શિવ લઈ લીધું
અનાદિકાળની પ્રીતિ, તોડીશું મુઝની રીતિ ॥ ૧

ખરા દિલદાર તે કહીએ. ખરા દાતાર તે લઈએ
હિંગારે જે બહુ પ્રાણી, બધાને સારિખા બણી ॥ ૨

તમે તો મુજને ત્યાગી, થયા છો યોક્ષના ભાગી
હવે હું સાંભરું શેનો? હવે તો ઓળખો શેનો ॥ ૩

તમે છોડ્યો પ્રભુ મુજને, તથા પિના તળું તુજને
મને તો આશરો તારો, કૃપાળુ નાથ તું મારો ॥ ૪

પૂરવની પ્રીત સંભારી, મને લ્યો તમે તારી
કહે છે શામળ સાચું, બીજા દેવો નહિં બાચું ॥ ૫

રચીવા : સ્વ. ભારતર શામળ હેમચંદ દેસાઈ

શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ

(૪)

(ગયા અંકથી ચાલુ)

લેખક : શરણાર્થી

તે આપ જાણો છે તેથી બળતો પુરેપુરો વિચાર કર્યા પછી ખાંધ બોલી શકે છે. “તે તણ જણા કોણુ !” મહારાજ જરાસંધે પૂછ્યું.

“કૃષ્ણ અને બળભદ્ર એ બંને બાંધવાની જોડી આપના જેવા અતિરથી વીર છે. આપનો શત્રુઓને કુટીકુટીને વૃદ્ધ થઈ ગયા છે. અને તેઓ અપાઠી મેઘની માફક નવીન અબ્યુદય વાળા છે. અને ત્રીજા અસ્થિતેભિ આપના પરાક્રમી સામંત સમુદ્ર વિજયતા કુમાર ફક્ત તે એકજ અસ્થિતેભિ તણુ લોકનો વિજય કરવાને સમર્થ છે, મહારાજ ? આપજ કહોકે તેની સામે યુદ્ધ કરવાને કોઈ સમર્થ છે દેવતાઓ પણ જે નેમિની સેવા કરે છે. ખુદ જોસડ કંદ્રો પણ જેમના ચરણ કમળમાં આગોંદે છે, એવા ત્રિલોકમાં પૂજ્ય અને પરાક્રમીનેભિ સાથે યુદ્ધની કચ્છા કોણુ કરે ? વળી આપ એ કૃષ્ણ અને બળભદ્રના ઐશ્વર્યને ક્યાં જાણતા નથી ?

એટલે શું તમે મને યુદ્ધ કરતાં અટકાવી ધરમા ભરાઈ રહેવાનું કહેવા આન્યા ! જરાસંધે કહ્યું.

ત્યારે શું જાણી જોઈને કાળના યાસ થયું એ શું નીતિ છે ? એ તણુ અતિરથી સિનાય પાંચ પાંદવો વસુદેવ, શાંખ, પદ્મની વગેરે મહારથી પુરૂષો તો અનેક છે, પૂર્વે અસ્થિપુરમાં શોહિણીના સ્વયંવર સમયે એ કૃષ્ણ બળભદ્રના પિતા વસુદેવને સર્વ રાજ્યોની આગળ સૂર્ય સરખો તમે જોયો હતો. તે વખતે વસુદેવના બળ આગળ તેને જીતવાને કોઈપણ રાજ સમર્થ થયો ન હોતો, વળી યાદ છે કે તેજ વસુદેવને મારી નાંખવાને તમે સુભટોને યોગ્યો હતો.”

“હા ! ધ્રુવ, ક્રીડામાં કોટ્ટી દ્રવ્ય જીતવાથી મને મારી પુત્રીને જીવાડવાથી એને આગળીને મેં સુભટો પાસે મારી નાંખાવવાનો હુકમ કર્યો હતો.” “શા માટે ?” પૂર્વે જ્ઞાનીએ કહ્યું હતું કે નેનો પુત્ર મારો નાશ કરનાર થશે. માટે જ મેં નેના નાશની તૈયારીઓ કરી હતી.” જરાસંધે કારણ બતાવ્યું.

“છતાં તમારા સુભટોમાંથી પણ એ પોતાના પ્રભાવથી જીવતો રહ્યો. એવા બળવાન વસુદેવથી આ રામ-કૃષ્ણનો જન્મ થયો છે. આજે કાલીકુલીને રામ કૃષ્ણ સહીત યાવનંશ જગતમાં વૃદ્ધિને પામ્યું છે, તેમ જ કંદ્રની આગ્રાથી દુવેર દેવતા એ સુંદર એવી દ્રારિકાપુરી રચી આપી છે, એવા પરાક્રમી રામકૃષ્ણો શું તમે જીતી શકવાના હતા ? મને તો ભય લાગે છે કે :-

[દમશ]

શ્રી જૈન રામાયણ

[૫]

(ગયા અંકથી આડુ)

-શ્રી ત્રિપઙ્કિતશલાકા પુરુષ ચરિત્રમાંથી

અતુકમે પુરંદરે પણ પોતાની પૃથિવી નામની રાણીની દ્રક્ષીથી ઉત્પન્ન થયેલા કીર્તિધર નામના પુત્રને રાજ્ય સોંપીને કૈમંડર નામના મુનિ પાસે દીક્ષા લીધી. કીર્તિધર રાજ મંદ્રાણી સાથે મંદ્રાની જેમ સહદેવી નામની પત્નીની સાથે વિપયસુખ ભોગવવા લાગ્યો. એકલા તેને દીક્ષા લેવાની ઇચ્છા થઈ, એટલે મંત્રીઓએ તેને કહ્યું કે-“જ્યાં સુધી પુત્ર ઉત્પન્ન થયો નથી ત્યાં સુધી તમારે વ્રત લેવું પોત્ય નથી. જો તમે અપુત્ર-પણામાં વ્રત લેશો તો પૃથ્વી અનાથ થઈ થશે; માટે હે સ્વામી ! પુત્ર ઉત્પન્ન થાય ત્યાં સુધી રાહ જુઓ.” મંત્રીઓએ આ પ્રમાણે કહેવાથી કીર્તિધર રાજ દીક્ષા ન લેતાં ગૃહવાસમાં રહ્યો. કેટલોક કાળ ગયા પછી તેને સહદેવી રાણીથી સુદોશસ તમે પુત્ર થયો. તેનો જન્મ થતાં જ ‘આ બાળપુત્ર જન્મેલો બાણી મારા પતિ દીક્ષા લઈ લેશે’ એવું બારી સહદેવીએ તેને જોવાની દીધો. તે બાલક ગુપ્ત છતાં રાજના અણ-વામાં આવી ગયો, કેમકે ‘ઉદય પામેલા સૂર્યને જોવાવાને કાણ સમર્થ છે ?’ પછી સ્વાર્થકુશળ એવા કીર્તિધર રાજ્યે સુદોશસકુમારને રાજ્ય ઉપર બેસારીને વિજયમેન મુનિની પાસે દીક્ષા લીધી. તીવ્ર તપસ્યા કરતા અને અનેક પરીસંહોને સહન કરતા તે રાજર્ષિ યુરની આજ્ઞા પામીને એકાદી વિહાર કરવા લાગ્યા. એક વખતે કીર્તિધર મુનિ માસોપવાસી હોવાથી પારણાની ઇચ્છાએ સોડેતનગરમાં આવ્યા. ત્યાં મંત્ર્યાલ્લ વખતે ભિક્ષાને માટે જમવા લાગ્યા. રાજમહેલ ઉપર રહેલી સહદેવીએ તેમને જોયા, એટલે તેણે વિચાર્યું કે-‘પૂર્વે આ પતિ દીક્ષિત થયા તેથી હું પતિરહિત તો થઈ છું, હવે મારો પુત્ર સુદોશસ જો એમને જોઈને દીક્ષા લેશે તો હું પુત્રવગરની થઈશ અને આ પૃથ્વી ક્ષણીવગરની થઈ જશે; માટે આ રાજ્યની કુશળતા રહેવા સારુ આ મુનિ મારા પતિ છે, વ્રતધારી છે અને નિરપરાધી છે તે છતાં પણ તેને નગરમાંથી કાઢી મૂકાવવા જોઈએ.” આવો વિચાર કરીને સહદેવીએ બીજા વેશધારીઓની પાસે તેને નગરની બહાર કાઢી મૂકાવ્યા. જેમનું મન લોભથી પરાભવ પામ્યું છે તેને ચિરકાળ વિવેક રહેતો જ નથી. તે વ્રતધારી સ્વામીને નગરની બહાર કાઢી મૂકેલા બાણી સુદોશસની ધાત્રીમાતા છૂટે મુખે રેવા લાગી. ‘રાજ સુદોશસે તેને પૂછ્યું કે-‘તું કેમ રૂએ છે ?’ ત્યારે તેણે શોકયુક્ત ગદગદ સ્વરે કહ્યું-‘‘હે વત્સ ! જ્યારે તમે બાળક હતા ત્યારે તમારા પિતાએ તમને રાજ્ય ઉપર બેસારીને દીક્ષા લીધી હતી. તેઓ હમણાં ભિક્ષાને માટે આપણા નગરમાં આવ્યા હતા. તેમનું દર્શન થતાં જ

[૬]

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

તમે વ્રત ચલાવું કરશે. એવી શંકાથી તમારી માતાએ તેમને નગર બહાર કાઢી મુકાવ્યા છે એ દુઃખથી હું રહન કરું છું.” તે સાંભળતાં જ મુકોશલ વિરક્ત થઈ પિતાની પાસે આવ્યો અને અંગલિ બેઠી વ્રતની યાચના કરી. તે વખતે તેની પત્ની ચિત્રમાળા ગર્ભિણી હતી, તે મંત્રીઓની સાથે આવીને કહેવા લાગી કે—“હે સ્વામી ! આ અનાથ રાજ્યનો ત્યાગ કરવાને તમે યોગ્ય નથી.” રાજ મુકોશલે કહ્યું કે—“તારા ગર્ભમાં જે પુત્ર છે તેનો મેં રાજ્ય ઉપર અભિષેક કરેલો છે; કેમકે ભવિષ્યકાળમાં પણ ભૂત-કાળનો ઉપચાર થાય છે.” એ પ્રમાણે કહી સર્વ લોકોની સંભાવના કરી મુકોશલે પિતાની પાસે દીક્ષા ગ્રહણ મહામુનિ થઈ પૃથ્વીતળને પવિત્ર કરતાં સાથે જ વિહાર કરવા લાગ્યા. પુત્રના વિયોગથી સહદેવીને વધુ ખેદ થયો; તેથી આત્મધ્યાનપરાયણપણે મૃત્યુ પામીને તે દોઈ ગિરિની ગુફામાં વાઘણ થઈ.

દ્વીતિયર અને મુકોશલ મુનિ કે જે મનને દમન કરનારા, પોતાના શરીરમાં પણ નિરપ્રહ અને સ્વાધ્યાયધ્યાનમાં તત્પર હતા તેઓ આતુર્ભાસ નિર્ગમન કરવાને માટે એક પર્વતની ગુફામાં સ્થિર આકૃતિ કરીને રહ્યા. જ્યારે કાર્તિક માસ આવ્યો ત્યારે તે બંને મુનિ પારણા માટે ચાલ્યા. ત્યાં માર્ગમાં યમદૂતી જેવી પેલી દુષ્ટ વાઘણે તેઓને દીઠા. તત્કાળ તે વાઘણ મુખ ફાડીને સામી દોડી આવી. “દુહદ અને સુહદ અનેનું ફરથી આગમન સરખું જ હોય છે.” વાઘણ નજીક આવીને ઉપર પડવા તૈયાર થઈ, એટલે તે મુનિઓ ધર્મધ્યાનમાં તત્પર થઈને ત્યાં જ કાયોત્સર્ગે રહ્યા, તે વાઘણ પ્રથમ વિધુત્તની જેમ મુકોશલ મુનિ ઉપર પડી અને ફરથી દોડીને પ્રહાર કરવાવડે તેમને પૃથ્વી પર પાડી નાંખ્યા. પછી નખરૂપ અંકુશથી તેના ચર્મને ચટચટ શબ્દ કરતું ફાડી નાંખ્યું અને મરુદ્દેશની વટેમાર્ગે સ્ત્રી જેમ અતિ તૃપ્તિ પાણી પીએ તેમ તે રુધિરપાન કરવા લાગી, રાંક સ્ત્રી જેમ વાલુંક ખાય તેમ દાંતથી તડતડ તોડીને માંસ ખાવા લાગી અને ઈશ્વરંડ(શેરડી)ને જેમ હાથિણી પીલી નાંખે તેમ તે કટકટ કરતી કઠોર અસ્થિઓને દાંતરૂપ યંત્રના અતિથિ કરવા લાગી; પરંતુ ‘આ વાઘણ મને કર્મક્ષયમાં સહાયકારી છે’ એમ માની મુનિ ગરા પણ ગ્લાનિ પામ્યા નહીં, ઉલટા રોમાંચકને ધરવા લાગ્યા. વાઘણવડે આ પ્રમાણે ભક્ષણ કરતા મુકોશલ મુનિ શુક્લધ્યાનવડે તત્કાળ કેવળજ્ઞાનને પ્રાપ્ત કરીને મોક્ષે ગયા, તેવી જ રીતે દ્વીતિયર મુનિ પણ કેવળજ્ઞાનને પ્રાપ્ત કરી અતુલ્ય અદ્વત સુખના સ્થાનરૂપ પરમપદને પ્રાપ્ત થયા.

(કમશ:)

રાજ પ્રસાદી

લે. અમર

૬૩. જ્ઞાનીઓએ મનુષ્યપણું ચિંતામણી રત્ન તુલ્ય કહ્યું છે, તે વિચારો તો પ્રત્યક્ષ જણાય તેવું છે. વિશેષ વિચારતા તો તે મનુષ્યપણુનો એક સમય પણ ચિંતામણી રત્નથી પરમ મહાત્મ્યવાન અને મૂલ્યવાન દેખાય છે, અને જો દેહધર્મમાં જ તે મનુષ્યપણું ચલિત થયું તો તો એક કુટ્ટી બદામની કિંમતનું નથી, એમ નિઃશંકે દેખાય છે.

૬૪. સર્વ દુઃખનો આત્મતિક અભાવ અને પરમ અવ્યાબાધ સુખની પ્રાપ્તિ એજ મોક્ષ છે અને તેજ પરમહિત છે, વીતરાગ માર્ગ તેનો સદુપાય છે.

૬૫. દેહથી ભિન્ન સ્વ પર પ્રકાશક પરમજ્યોતિ સ્વરૂપ એવો આ આત્મા તેમાં નિમગ્ન થાઓ હે આર્થજનો ! અંતર્મુખ થઈ, સ્થિર થઈ, તે આત્મામાં જ રહે તો અનંત અપાર આનંદ અનુભવશો ! સર્વોત્કૃષ્ટ શુદ્ધિ ત્યાં સર્વોત્કૃષ્ટ સિદ્ધિ હે આર્થજનો ! આ પરમ વાક્યનો આત્મપણે તમે અનુભવ કરો.

૬૬. જેને કંઈ પ્રિય નથી, જેને કંઈ અપ્રિય નથી, જેને કોઈ શત્રુ નથી, જેને કોઈ મિત્ર નથી, જેને માન-અપમાન, લાભ-અલાભ, હર્ષ-શોક, જન્મ-મૃત્યુ આદિ દ્રવ્યોનો અભાવ થઈ જે શુદ્ધ ચૈતન્ય સ્વરૂપને વિષે સ્થિતિ પામ્યા છે, પામે છે અને પામશે તેમનું ઉત્કૃષ્ટ પરાક્રમ સાગંઢાધર્મ ઉપજવે છે.

૬૭. દેહ પ્રત્યે જેવો વસ્ત્રનો સંબંધ છે, તેવો આત્મા પ્રત્યે જેણે દેહનો સંબંધ યથા તથ્ય દીઠો છે, ધ્યાન પ્રત્યે જેવો તરવાનો સંબંધ છે, તેવો દેહ પ્રત્યે જેણે આત્માનો સંબંધ દીઠો છે, અબદ્ધ સ્પષ્ટ આત્મા જેણે અનુભવ્યા છે, તે મહાપુરુષોને જીવન અને મરણ બંને સમાન છે.

૬૮. જે અચિંત્ય દ્રવ્યની શુદ્ધ ચિત્તિસ્વરૂપ ક્રાંતિપરમ પ્રગટ થઈ અચિંત્ય કહે છે, તે અચિંત્ય દ્રવ્ય સહજ સ્વભાવિક નિઃસ્વરૂપ છે, એવો નિશ્ચય જે પરમકૃપાળુ સત્પુરુષે પ્રકાશ્યો તેનો અપાર ઉપકાર છે.

૬૯. ચંદ્રભૂમિને પ્રકાશે છે, તેમાં કિરણની ક્રાંતિના પ્રભાવથી સમસ્ત ભૂમિ શ્વેત થઈ જાય છે, પણ કંઈ ચંદ્ર ભૂમિરૂપ કોઈ કાળે તેમ થતો નથી એમ સમસ્ત વિશ્વને પ્રકાશક એવો આ આત્મા તે ક્યારે પણ વિશ્વરૂપ થતો નથી, સદા સર્વદા ચૈતન્ય સ્વરૂપ જ રહે છે. વિશ્વમાં જીવ અભેદના માને છે. એજ ભ્રાંતિ છે; પરમ સુખસ્વરૂપ, પરમોત્કૃષ્ટ શાંત શુદ્ધ ચૈતન્ય સ્વરૂપ સંમાધિને સર્વકાળને માટે પામ્યા તે ભગવાંતને નમસ્કાર.

卐-(૭)-卐

(કપશઃ)

મોહ મારે છે

લેખક : રતિલાલ માણિક્યંદ શાહ

એક રાજા હતો, તે સંત, સાધુ, મહાત્માઓનો સત્ સમાગમ કરવા હર્મેશા ઉત્સુક રહેતો હતો. તેને એક કુંવર હતો, તે કુંવર સાથે એક દિવસે સંતના દર્શન ગયો. સંતે કહ્યું કે હે રાજા! આ તારો પુત્ર થોડા વર્ષો (સોળ વર્ષ) જીવશે. તેથી તેના લગ્ન કરીશ નહિ. પરંતુ તેને અધ્યાત્મ માર્ગ તરફ વાળજે, જેથી તેના આત્મા ઉર્વગતિ પામશે. જો તેના લગ્ન કરવામાં આવશે તો તે ઉલ્લેટા કૃસારો જેથી તેની અધોગતિ થશે. કુંવરે પણ પિતાને કહ્યું કે, મારા લગ્ન ન કરવામાં આવે. છતાં પણ તે રાજાએ કુંવરને પરણાવ્યો. અને લગ્ન પણ વણાજ ધામધૂમ પૂર્વક અત્યંત ખર્ચ કરીને કર્યા.

સંતના કહેવા પ્રમાણે કુંવર સોળ વર્ષનો થયો અને તેનું નિધન થયું. રાજાને પછવાડે ડોઈ વારસદાર ન હોવાથી. તે અત્યંત શોકાતુર બન્યો. રાણી પણ અત્યંત દુઃખ અનુભવતો લાગી. આથી રાજા-રાણી ઉભય આપઘાત કરવા તૈયાર થયા. ગુરુકૃપાએ તે સંતના કડ્યાણુકારક સંકલ્પથી નારદજી ત્યાં આવી પહોંચ્યાં અને તેઓએ કહ્યું કે, આ કોણુ છે? રાજા બોલ્યો; તે મારો પુત્ર છે પ્રભુ! તો, તું કહે કે તેનું તેં શું પેદા કર્યું? આ શરીર કે બીજું કંઈ? રાજાએ પ્રતિક્રિયા આપતાં કહ્યું; હાજી નારદે કહ્યું કે, તો આ શરીર જોને તું પુત્ર કહે છે, અને તારું પેદા કરેલું માને છે અને મારું માને છે તો, તે, તો તારી પાસેજ પડેલું છે. લે.

કોઈ મુસાફર આપી ઢોહના બાંધેલા મકાનમાં અથવા ધર્મશાળામાં રહ્યો, પાસે ભાતું હતું તે ખાધું. શહેરમાં આવો મારી આવ્યો, આપું-લીધું, અનેક વ્યક્તિઓના સહવાસમાં આવ્યો, તેમની મુલાકાત લીધી ને ચાર દિવસ રહી આવ્યો ગયો, તેથી શું તે મકાન બનાવનાર પણ તેની જાણ છે? શું માલિકે પણ મરવું? એવો મુસાફર હતો. થોડો સમય તારા મકાનમાં રહી ગયો, એનું પ્રારબ્ધ એને ભોગવી લીધું અને તે ચાલ્યો ગયો. જોને તું તારું માને છે, તે આ શરીર તો તારી પાસેજ પડેલું છે. લે તેને ભેટ, પણ તેને તો, તું જલાવી દેવા તૈયાર થયો છું! આ પ્રમાણે નારદજીએ, તેને ઉપદેશ આપ્યો. છતાં પુત્ર પ્રત્યેના મમત્વભાવ ને કારણે તે વાત માનવા તે રહેજપણુ તૈયાર ન હતો.

卐-(૮)-卐

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[૯]

રાજમાં પુત્ર પ્રત્યેનો સવિશેષ રાગભાવ જોઈકે, નારદજીએ તે કુમારના શબમાં યોગકળા મૂકી, જેથી કુંવર જીવંત બન્યો. અને બોલ્યો કે, હે, રાજન! મારે અને તમારે હવે શું લેવા-દેવા છે? તમારી પાસે મારું પૂર્વ ભવનું લાખો રૂપિયાનું લેણું હતું. જે વસુલ કરવા તમારે ત્યાં મારો જન્મ થયો અને તે વસુલ થઈ ગયું એટલે મારું મૃત્યુ થયું છે. પૂર્વે હું એક શ્રીમંત વણીક હતો, તમે ગરીબ શ્રત્રિયે હતા. તમે મારે ત્યાંથી રૂપિયા ઉપાડ્યા હતા, તેની વ્યાજ સાથે મોટી રકમ થઈ ગતાં. તે વ્યાખ્યા સિવાય તમે ગુજરી ગયા. તેથી તે મારું લેણું લેવા તમારે ત્યાં આવ્યો હતો અને તે ચૂકતો થઈ ગયું છે. મારું આ આ શરીર તમારા પાસે જ છે, મારે હવે તમારી સાથે કોઈ જાતનો સંબંધ નથી. ‘હું પુત્ર નથી તમે પિતા નથી’ એટલું કહી તે જીવ પાછો ચાલ્યો ગયો ત્યારે રાજાને જ્ઞાનનો આવિષ્કાર થયો. અને મહદું બાળી નાખવાની રજા આપી.

મોહથી અજ્ઞાનવશ વર્તી અહં-મમત્વનાં બંધન મળપ્ત બનાવ્યા છે; તેને તોડવા માટે આત્મજ્ઞાનની (સાચા જ્ઞાનની) ખાસ જરૂર છે. તે જ્ઞાન પ્રાદુર્ભૂત કરવા હરિ, ગુરુ, સંતની સેવા-સંગતિ કરતા રહી, વિચાર કરવાની જરૂર છે, તેથીજ મોહ દૂર થતા, સત્યજ્ઞાનનો આવિષ્કાર થશે. સત્યજ્ઞાન ઉપસપ્ધ થતાં શક્તિનો આવિષ્કાર થાય છે. માટે અજ્ઞાત અવિધાનો ત્યાગ કરો. અને સત્યજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરો.

અહિંસાનું મહાત્મ્ય

અહિંસા જેવી શક્તિશાળી ચીજ દુનિયામાં કોઈ નથી, આ ત્રણ અક્ષરમાં તે શું કોવત ભયું હશે કે જગતની સર્વ સુંદર ભાવનાઓ આમાંથી જન્મે! અહિંસા ઉપર આખી દુનિયાનું મંડાણ! પ્રેમ આમાંથી જન્મે. વિશ્વવાત્સલ્ય આમાંથી જાગે અને વિશ્વોદ્ધારની ભાવના પણ આમાંથી ઉદ્ભવે! અહા! અહિંસાનું કેવું મહાત્મ્ય!

કર્મના કળ

સે પં. ધર્મ વિ ગાના શીષ્ય આ અશોકચંદ્ર સૂ. મ. (કહેલાવાળા)

એક મનુષ્ય મૃત્યુ પામ્યો. યમના દૂતો તેના જીવાત્માને લઈ યમલોક લાગી ચાલતા થયા. તેનો નિષ્કેષ્ટ દેહ જડવત પડી રહ્યો સર્ગાં, રનેહી, મિત્રો સૌ એકઠા થયા અને તેના મૃતદેહને બાંધીને સ્મશાનમાં લઈ ગયા ત્યાં ઢેઠવીક વિધિ કર્યા પછી તેના દેહને ચિતા ઉપર ગોઠવીને અગ્નિ સંસ્કાર કર્યો થોડીવારમાં તે નાશ પામ્યો.

યમલોકમાં પહોંચ્યા પછી યમદૂતોએ તે જીવાત્માને 'ધર્મરાજ સમક્ષ રજુ કર્યો. ધર્મરાજએ પૂછ્યું: "તારું ધન કયાં"

"તીલ્લેરીમાં અને ગેંઢામાં"

તારા પશુઓ કયાં?

"ગોંદરે"

"તારી પત્ની કયાં"

"તે તો ઘેર જ રહી"

"તારા મિત્રો"

તે તો મારા દેહને અગ્નિસંસ્કાર આપી પોતપોતાના સ્થાને ચાલ્યા ગયા. અને તું જે દેહ માટે અભિમાન ધારણ કરતો, અવનવા વસ્ત્રો આ ભુષણો વડે જેની સજ્જવટ કરતો હોતો, તે તારો દેહ કયાં છે? "તે તો બગીને ખાખ થઈ ગયો" ત્યારે આજ સુધી જીવ્યાની સાથે તે અમનચમન કર્યું ભોગો ભોગવ્યાં. જીવ્યો તારી લક્ષ્મીના ઉપયોગ કર્યો અને જીવ્યાને તે જીવથી પણ અધિક માન્યા. તેઓમાંનું કોઈ તારી સાથે આવ્યું નહિ એ વાત ખરીને"

"જી હા મહારાજ"

એમ કહેવાય છે કે, મનુષ્ય મરે છે ત્યારે પોતાના શુભ અશુભ કર્મો સાથે લઈ જાય છે. શુભ કર્મોનું શુભ ફળ મળે અને અશુભ કર્મોનાં અશુભ ફળ મળે છે.

એટલા માટે જીવનમાં શુભ કર્મો કરતાં રહેવું કે જ્યોતી પરલોકનાં સુખ-શાંતિ મળે.

૬-(૧૦)-૬

શ્રમણ ભગવાન મહાવીર

લેખક : શ્રીમદ વ્રજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ

કર્મ સત્તા પાસે રાખી અને રંક. ભગવાન અને ભક્ત બધા ય સમાન છે. ઉચ્ચ આવેશથી આનંદ પૂર્વક કોઈ પણ પાપાચરણ થઈ ગયું અને પાછળથી પશ્ચાત્તાપનો પ્રસંગ ન આવ્યો હોય તો તે પાપાચરણની સજા ભોગવ્યા સિવાય કોઈને ચાલતું નથી.

આત્મી નરક એટલે બાહ્ય દુઃખોને ભોગવવા માટે છેલ્લામાં છેલ્લું સ્થાન, ત્યાં આયુષ્ય પણ અસંખ્ય વર્ષોનું, મહાવીર પ્રભુનો આત્મા અસંખ્ય વર્ષો પથિત અનેક પ્રકારે ભયંકરમાં ભયંકર ચાલતાઓને ભોગવી વચ્ચે સિંહ અને પુનઃ નરક વગેરેના જન્મ પાત્રી ત્રેવીશમાં ભવમાં છ ખંડના ઐશ્વર્યને ભોગવનારા પ્રિયમિત્ર નામના ચક્રવર્તી થયા. ચક્રવર્તીનું સ્થાન એટલે માનવ જીવનમાં બાહ્ય સુખની પરાકાષ્ઠાનું સ્થાન નયસારના જીવનમાં આત્મદર્શન થયા બાદ વચ્ચે વચ્ચે અનેક વાર પ્રકાશમાંથી અંધકારના પલટાઓ આવ્યા પરંતુ પ્રિયમિત્ર ચક્રવર્તીના ભવથી તે મહાવીરના ભવ સુધી હવે એક સરખો પ્રકાશ જ ટકી રહ્યો ચક્રવર્તીના જીવનમાં હરકોઈ પ્રકારે સુખ મહાશયીની ડાઙરી છતાં આચાર્ય ભગવંતના સમાગમ પછી ચક્રવર્તીના અંતરંગ જીવનમાં પરિવર્તન થયું. ભૌતિક જગતના ચક્રવર્તી બનવા છતાં આધ્યાત્મિક વિશ્વના ચક્રવર્તી બનવાની તાલ વેલી લાગી. અને એ તાલાવેલી ૧૧ કારણે છ ખંડના વૈભવનો ત્યાગ કરી. આત્માનું અખંડ સામ્રાજ્ય પ્રાપ્ત કરવા પ્રિયમિત્ર ચક્રવર્તી ચાલી નીકળ્યા, પરંતુ સાધનાની પૂર્ણતા થાય તે પહેલાં આયુષ્ય પૂર્ણ થયું. અને પચીશમાં નંદનકુમારના ભવમાં પુનઃ એ સાધનાનો પૂર્ણ વેગથી પ્રારંભ થયો.

પરમાત્મદશાના એ પ્રકાર

પરમાત્મદશા એ પ્રકારની હોય છે. એક પરમાત્મદશામાં સ્વ કલ્યાણની જ પ્રધાનતા હોય છે જ્યારે બીજા ન બરની પરમાત્મદશામાં સ્વ કલ્યાણની પ્રધાનતા સાથે વિશ્વના સર્વ જીવોના કલ્યાણ માટેના પુરુષાર્થની પણ તેટલી જ પ્રધાનતા હોય છે. પ્રથમ નંબરની પરમાત્મદશા પ્રાપ્ત કરનારા જીવાત્માઓ અનંત સંખ્યામાં હોય છે. પણ બીજા નંબરની પરમાત્મદશા પ્રાપ્ત કરનારી વિભૂતિઓ એક એક કાળપ્રવાહમાં (જેન દર્શનની અપેક્ષાએ એક ઉન્નિર્ણયી-એક અવનિર્ણયી કાળમાં) ફક્ત ચોવીશની સંખ્યામાં જ થાય છે. એ વિભૂતિ જેન દર્શનમાં તીર્થંકરોની સંખ્યા ૨૪ અને તીર્થંકર, ઈશ્વર પ્રભુ વિગેરે વિશિષ્ટ નામોથી ઓગળાય છે. હિંદુઓમાં અવતારી પુરુષોની સંખ્યા પણ ૨૪, સર્વત્ર પ્રસિદ્ધ છે.

નંદનસુતને અને પરમાત્મ દશા સાથે તીર્થંકર પદની યોગ્યતા

ભગવાન મહાવીર પહેલા પ્રકારની પરમાત્મદશાને પ્રાપ્ત કરનારા ન હતા. પરંતુ પોતાને પરમાત્મદશા પ્રાપ્ત થવા સાથે વિધના સર્વ જીવોને પણ એ અનંત રુખના સ્થાનની પ્રાપ્તિ થાય એ માટેના પુરુષાર્થની પ્રધાનતાવાળા હતા. નયસારના જીવનમાં જ્યારે આત્મદર્શન કેવા સમ્યગ્દર્શન થયું ત્યારે જ એ સમ્યગ્દર્શનમાં અન્ય જીવોના આત્મદર્શનની અપેક્ષાએ બીજરૂપે વિશેષતા હતી. પણ પચીસમા નંદનસુતિના જીવનમાં એ વિશેષતા ફાલીકુટી અને તીર્થંકર પ્રભુ કેવા ઇશ્વર થવાની હાયકાત સંપૂર્ણ તથા નિશ્ચિન બની આ નંદનકુમાર એક રાજવીના સુપુત્ર અને યુવરાજપદે હતા. પણ હવે અંતરમાં અજવાળાં કાચમી હોવાના કારણે પ્રિયમિત્ર ચક્રવર્તીના ભવમાં અપૂર્ણ રહેલ સાધનાનો પુનઃ પ્રારંભ કર્યો. એક સમર્થ ત્યાગી-વૈરાગી આચાર્યદેવ પાસે નંદનકુમાર શિક્ષિત થયા તે જ દિવસે જીવનપર્યંત એક એક માસના ઉપવાસ કરવાની ઉચ્ચ પ્રાપ્તિ પ્રાપ્ત કરી. પોતે તે પોતાની સાધનાના માર્ગમાં ખૂબ પ્રગતિ સાધી રહ્યા હતા. પરંતુ અંતરના ઊંડાણમાં કાચમ માટે એક તીવ્ર વેદના ભરેલી હતી. એ વેદના એ હતી કે વિધના સર્વ જીવોને તારિકક દષ્ટિએ ક્યાંઈ શાંતિ નથી. કોઈ આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિથી, કોઈ રોગ-શોક સંતાપથી અને છેવટે જન્મ-જરા-મરણના ત્રાસથી આખું જગત પીડાઈ રહ્યું છે. જગતના સર્વ સંસારી જીવોનો આ ત્રાસ કઈ રીતે દૂર થાય ? હું એ સર્વ જીવો પાસે એક એવું ઉચ્ચકક્ષાના ધર્મતીર્થંકર અવલંબન રજુ કરું કે જેના અવલંબનથી સંસારના સમરે જીવો સર્વ પ્રકારના હુન્મેથી મુક્ત થાય અને ઐકાન્તિક સુખ શાંતિના સંપૂર્ણ ભોક્તા અને જગતમાં કેટલાક શ્રીમંતો પોતાની શ્રીમંતાઈનો પોતાને માટે ભોગવટો કરનારા હોય છે જ્યારે કેટલાક પુન્યવાન શ્રીમંતો પોતાની શ્રીમંતાઈનો પોતાના માટે જ ભોગવટો કરવામાં સતોષ નથી માનતા પરંતુ કોઈપણ રીત, હુન્મે, નિરાધારને પોતાની સંપત્તિનો ભોગવટો થાય તેમાં જ આનંદ માનનારા હોય છે એ પ્રમાણે તીર્થંકર ભગવંતના આત્માઓમાં પણ સંસારના સર્વ જીવોને સર્વ પ્રકારે સદાકાળ માટે મુખી કરવાની લોકોત્તર ભાવના પ્રગટ થાય છે અને એ ભાવના પ્રકટ થાય તો જ તે આત્માઓ ભાવિકાળે તીર્થંકરપણું પ્રાપ્ત કરે છે.

શિવમસ્તુ સર્વ જગતઃ પરહિત નિરતા ભવંતુ ભૂતગણાઃ ।

દોષાઃ પ્રયાન્તુ નાર્શઃ, સર્વત્રમુખીભવંતુ લોકાઃ ॥

આ પરમમૈત્રી ભાવનાનો આદર્શ તીર્થંકર થનાર આત્માના અસંખ્ય પ્રદેશોમાં અસ્થિભજના સમાન એતપ્રેત થયેલો હોય છે. (કમથ)

મનને હીનકક્ષાનો અનંદ ગમે છે.

લેખક : શા. દીપચંદ જીવણલાલ

મારી અમુક સમયની સાધના પછી મને જાણ્યું છે કે મારું મનોબળ નબળું છે. મને મારી જાત માટે દુઃખ થાય છે. મને જેટલું દુઃખ મારા મને આપ્યું છે તેટલું દુઃખ જીવનમાં કોઈએ આપ્યું નથી. મારું મન પોતાની રીતે વર્તન કર્યા કરે છે. મારા મનની વ્યકુળતા, અસ્તવ્યસ્તતા અને ક્ષુબ્ધતાનો કોઈ અંત નથી મનવૃત્તિઓનું યથુ છે અને તમારો પીછો સહેલાઈથી મૂકે તેવું નથી. મન હીનકક્ષાનો આનંદ મેળવવા હંમેશા આતુર હોય છે. જ્યારે જ્યારે મનને તક મળે ત્યારે ત્યારે તે ઝડપીલે છે. કેઈ વ્યક્તિના જીવનના હીન પાસાઓનું શ્રવણ કરીને મન આનંદ અનુભવી લે છે. મનની આ નીચી ભૂમિકાનું ઉર્ધ્વીકરણ કષ્ટ સાધ્ય છે. મનને હીનવાનો સાંભળવી અને કહેવી ગમે છે.

આ હીનવૃત્તિઓના નિવારણ મારે મેં ઉપવાસ, જપ વગેરે કર્યાં મને લાગ્યું કે આવા પ્રકારનો રસ્તો લેવાથી મનનું ઉર્ધ્વીકરણ બરાબર થતું નથી. ઉપવાસ જપ તપ વગેરે કરવાથી અમુક અશે મન શાંત થાય છે પરંતુ આ શાંતિ અંગારા ઉપરના રાખ જેવી છે. નાનું સરખું તોફાન આવતાં રાખ ઉડી જાય છે અને અંગારો પ્રજ્વલિત થાય છે. એટલે કે તમારું મન પોતાની અસહ્ય સ્થિતિમાં પ્રગટી ઊઠે છે.

મને અનુભવ થયો છે કે જ્યારે હું અથવળત રહું છું એટલે મારાસારનો વિવેક મૂલી જાડું છું ત્યારે મન હીનકક્ષાનો આનંદ લે છે. ક્ષણે ક્ષણે જન્યુત્તિ આત્મ સુધારણા કરાવી શકે છે.

મનની વૃત્તિ તમને કેવી રીતે દેરવે છે તેની સમજ મેળવવા પ્રયત્ન કરો. ધીમે ધીમે એ વૃત્તિનો તમારામાંથી ક્ષય થશે આ ક્રાંતિકારી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવા તમારે ધીરજ રાખવી પડશે. એમાં કેટલાંય તબક્કા આવશે કે જ્યારે તમે ગુંગળાઈ જશો, અટવાઈ જશો. આયું બને તોપણ મનની ક્રિયાને નટસ્થ રીતે સમજતા શીખો. મનને દબાવવાથી કે ઉપદેશથી તેમાં પરિવર્તન શક્ય નથી. પરિવર્તનનો વિવેક બુદ્ધિ સાથે સંબંધ છે. મન જ્યારે ઉર્ધ્વગામી ભૂમિકામાં આવશે ત્યારે તમે આધ્યાત્મિક માર્ગના સાચા પથિક બનશો.

શ્રી ગિરિનાર ગિરીશ્વરકલ્પનું ભાષાંતર

સંગ્રાહક : સ્વરૂપચંદ હીરાચંદ શાહ

વરધર્મકીર્તી વિદ્યાનન્દમયો વમ વિનત દેવેન્દ્રઃ ।

સ્વશિશ્રોનેમિરસૌ ગિરિનાર ગિરીશ્વરો જયતિ ॥

શ્રેષ્ઠ ધર્મ, કીર્તી, વિદ્યા અને આનંદથી ભરપૂર તથા કલ્યાણની લક્ષ્મીથી સુકન એવા શ્રી નેમીનાથ ભગવાનને ઈન્દ્રો નમસ્કાર કરે છે એવા શ્રી નેમીનાથ ભગવાન જ્યાં ગિરાજે છે તે ગિરિનાર ગિરિશ્વર જયવંતા વર્તે છે (૧)

નેમિજિનેા યદુરાજિમતીવ્ય રાણીમતિવ્યજનનો યમ્ ।

જિગ્રાય શિવાયાસૌ ગિરિનાર ગિરીશ્વરો જયતો ॥

યાદવોની ઉપેક્ષા કરીને તેમજ રાજમતીનો ત્યાગ કરીને શ્રી નેમીનાથ પ્રભુએ મોક્ષ મેળવવા માટે જેનો આશ્રય કર્યો તે ગિરિનાર ગિરિશ્વર જયવંતા વર્તે છે (૨)

સ્વામીચ્છમશિલાન્તે પ્રવણ્ય યદુચ્યગિરસિ ચક્રાણઃ ।

વ્રહ્માવલોકનમસૌ ગિરિનાર ગિરીશ્વરો જયતિ ॥

છત્ર શિલ્પના અંત ભાગે દીક્ષા ગ્રહણ કરીને જેના ઉપર શિખર પર રહી સ્વામી સ્વરૂપનું અવલોકન કરતા હતા તે ગિરિનાર ગિરિશ્વર વર્તે છે (૩)

દમસહસ્ત્રાશ્રવને કેવલમાઘ્યાદિશમિભુર્ધર્મમ્ ।

લક્ષારોમ સોડ્યં ગિરિનારગિરીશ્વરો જયતિ ॥

જ્યાં સહસ્ત્રાશ્રવનમાં કેવળજ્ઞાન પામીને લક્ષારોમમાં (સમવસરણમાં) પ્રભુએ ધર્મ ઉપદેશ્યો તે ગિરિનાર ગિરિશ્વર જયવંતા વર્તે છે (૪)

નિવૃત્તિનિનવીનીવરનિતં વસુલ્લમાપ યન્નિતવસ્થઃ ।

ચી યદુકુતિલકોડ્યં ગિરીનાર ગિરીશ્વરો જયતિ ॥

જેના ઉચ્ચ પ્રદેશ ઉપર રહીને યાદવ તિલક શ્રી નેમીપ્રભુ નિવૃત્તિ રૂપી સ્ત્રીના શ્રષ્ઠ નિનંબનું સુખ પામ્યા તે ગિરિનાર ગિરિશ્વર જયવંતા વર્તે છે (૫)

વૃદ્ધવા કલ્યાણત્રયમિહ કૃષ્ણો હૃપ્યહવમણિ જિનમ્ ।

ચૈત્યત્રયમકુતાયં ગિરિનાર ગિરીશ્વરો જયતિ ॥

જ્યાં નેમીપ્રભુના ત્રણ કલ્યાણક બનીને કૃષ્ણ વાસુદેવે રૂપાનાં, સુવર્ણનાં, અને મણિના બિંબમય ત્રણ ચોત્થો કરાવ્યા તે ગિરિનાર ગિરિશ્વર જયવંતા વર્તે છે (૬)

❧-(૧૪)-❧

[ક્રમશઃ]

વિશ્વમાન્ય ધર્મ

સાગર સુખ શોધ્યા કરે, આત્મ અને પાતાળ, ખારા પાણી શું ગ્રહે ? હુઃખ અનાદી કાળ.....	૨૨૧	લેખક—શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ વર્તમાને વર્તન વધે. સુખદુઃખ કારણ કાર્ય; અભ્યાસ અનુભવ રાખીયે, જીવન આદર્શ આચાર્ય.....	૨૨૭
સુખ સાગર સંસારપણુ, હુઃખનો ઢાવાનળ, સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ જીવ, લીલામગ્ન નિશ્ચય.....	૨૨૨	આશા માત ભવિષ્યની, સુખદુઃખ કારણ રોજ; અગમચે નિજ ન જીવતા, કાર્યકારણ કરિખોજ.....	૨૨૮
સુખસાગર તે આતમા, હુઃખ ઢાવાનળ દેહ; મિત્ર શત્રુ ધર્મ જગરહે, મોક્ષ સંસારી રેહ.....	૨૨૩	સજ્જન સજ્જ લોગવે, ન્યાય કરે સેતાન; સર્વ સરૂદર જો ગણે, ઉભય વિલક્ષ્ય માન.....	૨૨૯
સુખને હુઃખ ભાળે નહીં, હુઃખને ભાળે સુખ, નિહાર આહાર ભાળે નહિ, આહાર નિહાર સન્સુખ.....	૨૨૪	ચડતિ ચડાયે ચાકડે, પડતિ પાડે પોકાર; હોળી નીવાળી સૌ કરે, રંગ ઢંગે ફેરફાર.....	૨૩૦
સુખ સુખ એટલે આતમા, હુઃખ હુઃખ એજ શરિર; સુખ હુઃખ અનુભવ હોયતો; મોક્ષ સંસાર અમિર.....	૨૨૫	ચડતી પડતી જગમહી, માને લક્ષ્મીમાં ય, ગુણ અવગુણ માને નહીં, કર્માધી જન ન્યાય.....	૨૩૧
કાળભુતના સુખદુઃખ, પ્રસંગે કરો સમરજ; પરોક્ષ પણુ ઉપયોગી છે, હુઃખતા કાળ શત્રુ.....	૨૨૬	ચડતી પડતીમાં ખને, કર્મેચાર શહુકાર; ઉદ્યમ બિચારો શું કરે ? લક્ષ્મીના કારભાર.....	૨૩૨

ક્ર-(૧૫)-ક્ર

[ક્રમશઃ

No. Reg G BV-37

“ ભકિત ”

રાગ: ના પૂછો કોઈ હમે જહર કયું પીડીયા
(દ્વિત્થ અમાનુષ)

ના પૂછો કોઈ હમે,
ભકિત કયું કરતા હું,
ભકિત મેં લીન હું તો,
થોડા સા પાઈંગા....(૨)

કસ ભવમે ભકિત કીતો,
થોડા સા મેં પાઈંગા,
થોડા સા પાઈંગા તો,
ભકિત કી ખુશ્ખુ દ્રૈસાઈંગા,
મુના હૈ કર્મ ભકિત સે તૂટ જતે હૈ.
ના પૂછો....

જખ જરત તેરી તો,
તુજે પૂજે સારાં જહાં,
જખ જરત નહિ તો,
ના પૂજે કોઈ યહાં,
મુના હૈ મૌક્ષ ભકિત સે મિલતા હૈ.
ના પૂછો....

રચયિતા :

દિનેશકુમાર કાંતિલાલ શાહ

—:શ્રી મંગળસુત્ર નમસ્કાર:—

શ્રી અનિહંત
ભ ગ વા ત ને
નમસ્કાર હો..... [૧]

卐

શ્રી સિદ્ધ
ભ ગ વા ત ને
નમસ્કાર હો... [૨]

卐

શ્રી અ.ચાર્ય
ભ ગ વા ત ને
નમસ્કાર હો..... [૩]

卐

શ્રી મહોપાધ્યાય
ભ ગ વા ત ને
નમસ્કાર હો..... [૪]

卐

લોકમાં રહેલા સર્વ સાધુ
ભ ગ વા ત ને
નમસ્કાર હો..... [૫]

卐

આ પંચ નમસ્કાર, સર્વ પાપોનો નાશ
કરનાર તથા સર્વ મંગલોમાં પ્રથમ મંગળ
રૂપ છે.

—મુત્તી ચરણ (વજ્રચક્ર)

પ્રકાશક : જયતિલાલ મગનલાલ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.
મુદ્રક : ક્ષેત્રેન્દ્ર જોડીદાસ ગાંધી, અરુણોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, આરંગેટ-ભાવનગર